

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Parfeni)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zamșa Alexandra, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bejenar Eugeniu către Zamșa Alexandra, intervenient accesoriu Direcția Protecția Drepturilor Copilului Buiucani cu privire la obligarea respectării graficului de întrevederi cu copilul și de a nu pune impedimente de a avea întrevederi cu copilul,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020 prin care s-a respins apelul declarat Zamșa Alexandra și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2019,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2017, Bejenar Eugeniu s-a adresat în instanță cu o chemare în judecată către Zamșa Alexandra, intervenient accesoriu Direcția Protecția Drepturilor Copilului Buiucani cu privire la obligarea respectării graficului de întrevederi, obligarea de a nu pune impedimente de a avea întrevederi cu copil.

În motivare, a relatat că, prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr. 7/1 din 16 februarie 2016 privind stabilirea graficului orelor de întrevederi a minorei XXX, s-a aprobat și s-a propus următorul grafic de întrevederi a copilului XXX cu tatăl său Bejenar Eugeniu :

S-a aprobat și s-a propus următorul grafic de întrevederi a copilului XXX născută la 24 august 2015, cu tatăl său - Eugeniu Bejenar :

- a I-a și III-a și a V-a zi de sâmbătă din lună, în timpul plimbărilor la aer liber, copilul însoțit de mama lui, va avea întrevederi cu tatăl său cumulativ timp de o oră și 30 minute în I-a și a II-a parte a zilei;

- a II-a și IV-a zi de duminică din lună, în timpul plimbărilor la aer liber, copilul însoțit de mama lui, va avea întrevederi cu tatăl său timp de o oră și 30 minute în prima și a doua parte a zilei”.

Cu toate acestea, Zamșa Alexandra a refuzat să îndeplinească condițiile deciziei, însă nu a contestat decizia în cauză și a dat de înțeles că este de acord cu ea.

După adoptarea deciziei în cauză, pentru a nu face posibilă întrevederea tatălui și bunicilor din partea acestuia cu copilul minor XXX, Zamșa Alexandra a recurs la

ordonanțele de protecție.

Apelând la ajutorul mamei sale Zamșa Valentina (executor judecătoresc cu sediu în mun. Chișinău, str. Kiev 9/1, care își are competența în raza de activitate a Judecătoriei m. Chișinău, sect. Rîșcani) a convins instanța în cauză timp de câteva luni la rând, în lipsa cărorva probe, că reclamantul ar fi periculos pentru pârâtă, însă nu a invocat careva riscuri sau pretenții cu privire la copilul minor comun.

Sub acest pretext, Zamșa Alexandra nu oferea acces la copilul minor comun XXX, deși nici o instanță nu a stabilit restricții la întrevederea tatălui cu copilul său.

Chiar dacă acțiunile pârâtei sunt abuzive, a insistat să-și vadă copilul, vizitând copilul la 30 aprilie 2016 la domiciliul acesteia și solicitând întrevedere conform deciziei nr. 7/1 din 16 februarie 2016, fapt care s-a finisat cu alungarea lui Bejenar Eugeniu de către Zamșa Alexandra și cu refuzul de a se vedea cu copilul.

Tot, la 30 aprilie 2016, a fost depusă plângere la Inspectoratul de Poliție sect. Buiucani, pe motivul imposibilității întrevederii cu copilul din cauza impedimentelor pârâtei.

La 30 iunie, 2017 a adresat Alexandrei Zamșa, cererea privind oferirea accesului tatălui la întrevedere cu copilul său minor, conform graficului de întrevederi, prin care a solicitat să-i fie oferită posibilitatea de a se vedea cu copilul Bejenar Ilinca pentru data de 9 iulie 2017, orele 11:00 - până la 12:30.

La 9 iulie 2017 reclamantul împreună cu Jora Sorin, s-a prezentat la adresa mun. Chișinău, str. P. Movilă XXX, ap. XXX, unde pârâta își are domiciliu, pentru a i se oferi posibilitatea de a se vedea cu copilul minor.

În ziua respectivă, mama pârâtei, Zamșa Valentina, a deschis ușa apartamentului și a declarat că nu știe unde este fiica sa și nepoata, deși lângă ușa locuinței în partea dreaptă se afla căruciorul copilului, iar în casă reclamantul a observat jucăriile copilului.

Reclamantul considera că, acțiunile pârâtei constituie o încălcare gravă a art. 18 alin. (1) al Legii privind drepturile copilului, art. 3 alin. (9) al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, art. 64 alin. (1) din Codul familiei.

Reclamantul solicita obligarea Alexandrei Zamșa să respecte graficul stabilit prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr. 7/1 din 16 februarie 2016 cu privire la stabilirea graficului orelor de întrevederi a minorei XXX, și să fie obligată Zamșa Alexandra să nu pună impedimente lui Bejenar Eugeniu și rudelor sale de a avea întrevederi cu copilul minor XXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 martie 2019 cererea de chemare în judecată înaintată de Bejenar Eugeniu a fost admisă parțial.

Zamșa Alexandra a fost obligată să respecte graficul stabilit prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr. 7/1 din 16 februarie 2016 cu privire la stabilirea graficului orelor de întrevederi a minorei XXX și să nu împiedice contactul și comunicarea lui Bejenar Eugeniu cu fiica XXX, conform graficului stabilit prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr. 7/1 din 16 februarie 2016.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, în perioada 24 februarie 2016-18 decembrie 2016 Bejenar Eugeniu nu și-a văzut copilul în orele de întrevederi stabilite prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr.7/2 din 16 februarie 2016.

Nici după expirarea măsurilor de protecție stabilite prin încheierile instanței de judecată, Bejenar Eugeniu nu și-a văzut copilul.

Instanța a reținut că, din cauza relațiilor ostile dintre părinți, tatăl are impedimente la întrevederile cu propriul său copil, însă lipsa de cooperare dintre părinți divorțați nu poate exonera autoritățile competente de obligația de a întreprinde toate măsurile adecvate pentru a asigura menținerea legăturilor de familie.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 3 aprilie 2019, Zamșa Alexandra a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, a fost respins apelul declarat de Zamșa Alexandra și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2019.

La 28 mai 2020, Zamșa Alexandra, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2019 și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind neîntemeiate și contravin normelor de drept procesul și material.

Începând cu data emiterii de către Direcția pentru protecția copilului sectorul Buiucani a deciziei nr.7/1 din 16 februarie 2016 cu privire la stabilirea graficului orelor de întrevedere a copilului, au fost prezente trei ordonanțe cu privire la aplicarea măsurilor de protecție față de mama copilului Zamșa Alexandra.

Potrivit deciziei nr.7/1 din 16 februarie 2016 a Direcției pentru protecția copilului sectorul Buiucani tatăl Bejenar Eugeniu are dreptul de întrevedere cu copilul în timpul plimbărilor la are curat, copilul însoțit de mama lui, însă ținând cont de ordonatele de protecție aplicate Bejenar Eugeniu nu a avut dreptul de întrevedere cu copilul minor pe deoarece graficul de întrevederi a fost suspendat.

Recurenta a invocat că nu a creat în mod intenționat impedimente tatălui la întrevederile cu copilul, ci a fost scutită de la executarea obligațiilor asumate în baza deciziei date.

Intimatul nu a prezentat nici o probă ce ar confirma faptul neexecutării obligațiilor de întrevedere cu copilul.

Recurentul a reiterat că, soluția instanței de apel, cât și a primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, nefiind argumentate toate circumstanțele invocate în cererea de apel și probele anexate la cerere.

Instanța de apel la motivarea soluției s-a limitat la argumentele primei instanțe, fără a fi apreciate alegațiile apelantului.

În opinia recurentului a avut loc a motivare insuficientă a hotărârilor judecătorești de către instanțe ierarhic inferioare.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 februarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a indicat că, a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 6 mai

2020, prin intermediul oficiului poștal.

Cererea de recurs a fost declarată la 28 mai 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 16 iunie 2020, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 17 iunie 2020 și respectiv 22 iunie 2020, potrivit avizelor de recepție (f.d.12-13 Vol. II).

La 6 iulie 2020, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani a depus referință motivând că ambii părinți trebuie să respecte decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nr. 7/1 din 16 februarie 2016 privind stabilirea graficului orelor de întrevederi a copilului minor.

Prin referința depusă la 17 iulie 2020, Bejenar Eugeniu indicat că recurentul în cererea de recurs nu a indicat nici un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Temeiurile invocate sunt declarative și lipsite de suport probator, temeiurile care au fost analizate de către instanțele investite cu judecarea fondului. A solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate

intervenii în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Zamșa Alexandra, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zamșa Alexandra, reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru